

ספורים

לארוחת ערב

מה שנגמר ומה שנשאר

החלו לקרטע, שני כסאות קטנים של גן התפרקו והם ממתינים בפנת המחסן לתקן של הגן.
 "למי יהיה יום הולדת בקרוב?" מבררת אתי.
 "לאף אחת", אומרת הגננת. "כבר הספקנו לחגוג יום הולדת לך-ל הילדות בגן."
 "ואיזו מסכה מתקרבת עכשיו?" שואלת בת שבע.
 "המסכות הסתימו", מספרת הגננת. "אפילו את מסכת סוף השנה כבר סימנו לחגוג."
 "זהו, הכל נגמר", אומרות הילדות בעצב. "אפילו הגן נגמר עוד מעט", הן יודעות.
 אבל בדיוק אז הגננת מחלקת לכל ילדה תיקיה ובה הקלסר השקוף של דפי הקשר. הוא מלא בהמון המון דפים.
 "רגע", אומרת אתי, "דפי הקשר לא נגמרו? התיקיה נהייתה דוקא עבה וגדושה!"
 "ותראו!" בת שבע שמה לב, "גם התבה שלתוכה הגננת מכניסה את הפתקים של הנחת - מלאה עד למעלה ממשי!"

"היי!" מבינה גיטי. "העדשים נגמרו, אבל נשארו לנו כל המצוות שאספנו לנו כשקבלנו את העדשים!"
 "בדיוק", שמחה אילה. "הדבק נגמר, אבל אנחנו למדנו והתקדמנו המון, עם כל היצירות שעשינו השנה..."
 "זהו", צוהלת צפי, "הצבעים הפכו להיות קטנים - ואנחנו גדלנו וגדלנו!"
 "תראו כמה הרבה למדנו השנה", הגננת דבורה מראה לילדות את דפי הקשר. "כל מה שלמדנו, לא נגמר. כל מה שלמדנו נכנס לתוך המוח!"
 וכל הילדות דופקות בשמחה על הראש. הן מרגישות כמה הוא מלא וגדוש בכל כך הרבה דברים טובים שהן למדו במשך כל השנה היפה הזו.

"ילדות, לאסוף", אומרת הגננת דבורה כשמתים הזמן של משחקי הבקר, והיא מתחילה לשיר: "בקר טוב לשמש הזרחת במרום..." הילדות אוספות את הקפלות ואת המגנטים. כל מי שמראה לגננת קפסה מלאה, מקבלת מצנצנת העדשים עדש קטן צבעוני. "הגננת! קוראת גיטי המתוקה, עוד מעט לא ישארו לנו עדשים."
 הגננת דבורה מסתכלת על צנצנת העדשים. נכון, גיטי צודקת, בצנצנת נשארו מספר עדשים בודדים. "ככה זה", אומרת הגננת דבורה בחיוף, "מרגישים ששנת הלמודים עוד מעט מסתיימת."
 שעת יצירה. כל הילדות ממהרות לשבת ליד השלחנות שמלפי הגננת השניה פסטה במפה. הגננת דבורה עוברת בין השלחנות, ומזלפת דבק פלסטי לצלוחית שבמרכז כל שלחן. "הגננת", קוראת אילה המתוקה, "הדבק עוד מעט נגמר."
 הגננת דבורה מסתכלת על בקבוק הדבק הלבן. נכון, אילה צודקת, בבקבוק נשארה כמות קטנה. "ככה זה", אומרת הגננת דבורה בחיוף, "מרגישים ששנת הלמודים עוד מעט מסתיימת."
 למחרת יש יצירה חפשית. כל ילדה מקבלת דף ומציירת עליו - מה שהיא רוצה. "הגננת", קוראת צפי המתוקה, "כמעט כל הצבעים נגמרים כבר."
 הגננת דבורה מסתכלת על קפסת הצבעים. נכון, מכל הצבעים האדומים שהיא קנתה בתחלת השנה, נשארו רק צבעים קטנים. "ככה זה", אומרת הגננת דבורה בחיוף, "מרגישים ששנת הלמודים עוד מעט מסתיימת."
 בגן יש עוד דברים שמזכירים שהגן כבר לא חדש. בפנת הבבות יש בבות שחסרה להן יד או רגל. האופנים שבחצר